

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 37

Rozeslána dne 15. dubna 2010

Cena Kč 46,-

O B S A H:

100. Zákon, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech
 101. Zákon, kterým se mění zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů
 102. Zákon, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 103. Vyhláška o provedení některých ustanovení zákona o právu na informace o životním prostředí
 104. Nález Ústavního soudu ze dne 2. března 2010 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení části třicáté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, týkajících se platů soudců okresních, krajských a vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu
-

100**ZÁKON**

ze dne 17. března 2010,

kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, se mění takto:

1. V § 64 odst. 1, § 65 odst. 3 a 4 a § 66 odst. 3 se slova „12 měsíců“ nahrazují slovy „2 let“.

2. V § 66 odst. 2 a v § 68 odst. 2 písm. a) se číslo „3“ nahrazuje číslem „15“.

3. V § 67 se slova „do 12 měsíců“ nahrazují slovy „nejpozději do 2 let“.

4. V § 68 odst. 1 a 2 se na konci textu úvodní části ustanovení doplňuje slovo „nejpozději“.

5. V § 68 odst. 1 písm. a) se číslo „2“ nahrazuje číslem „14“.

6. V § 68 odst. 1 písm. b) se číslo „4“ nahrazuje číslem „16“.

7. V § 68 odst. 2 písm. b) se číslo „6“ nahrazuje číslem „18“.

8. V § 69 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Vláda stanoví nařízením harmonogram a technický způsob provedení opatření podle § 64 až 68.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vlček v. r.**Klaus v. r.****Fischer v. r.**

101**ZÁKON**

ze dne 17. března 2010,

kterým se mění zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o elektronickém podpisu****Čl. I**

Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 440/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 190/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 2 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které včetně poznámky pod čarou č. 3a zní:
„g) vede a zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam důvěryhodných certifikačních služeb podle právního předpisu Evropských společenství^{3a)}),

^{3a)} Rozhodnutí Komise Evropských společenství 2009/767/ES ze dne 16. října 2009, kterým se stanovují opatření pro usnadnění užití postupů s využitím elektronických prostředků prostřednictvím „jednotných kontaktních míst“ podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu.“

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno h).

2. V § 11 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Za elektronický podpis splňující požadavky odstavce 1 se považuje rovněž zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu vydaném poskytovatelem certifikačních služeb usazeným v některém z členských států Evropské unie, byl-li kvalifikovaný certifikát vydán v rámci služby vedené v seznamu důvěryhodných certifikačních služeb, jako

služba, pro jejíž poskytování je poskytovatel certifikačních služeb akreditován, nebo jako služba, nad jejímž poskytováním je vykonáván dohled.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech****Čl. II**

Zákon č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění zákona č. 291/2009 Sb. a zákona č. 306/2009 Sb., se mění takto:

1. V čl. LXXXII bodě 2 se slova „1. července 2011“ nahrazují slovy „1. ledna 2013“.

2. V čl. LXXXII bodě 3 se slova „14. června 2010“ nahrazují slovy „14. prosince 2011“ a slova „31. května 2010“ se nahrazují slovy „30. listopadu 2011“.

3. V čl. LXXXII bodě 4 se slova „15. června 2010 do 30. června 2010“ nahrazují slovy „15. prosince 2011 do 31. prosince 2011“.

4. V čl. LXXXII bodě 5 se slova „1. července 2010“ nahrazují slovy „1. ledna 2012“.

5. V čl. CCIII se za slova „1. ledna 2012,“ vkládají slova „ustanovení čl. LXXXI a čl. LXXXII bodů 1, 2 a 5, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2012,“ a slova „31. května 2010“ se nahrazují slovy „30. listopadu 2011“.

**ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST****Čl. III**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Fischer v. r.

102

ZÁKON

ze dne 18. března 2010,

kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 249/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb. a zákona 490/2009 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Komise 92/70/EHS ze dne 30. července 1992, kterou se stanoví pravidla pro průzkumy prováděné za účelem uznávání chráněných zón ve Společenství.

Směrnice Komise 92/90/EHS ze dne 3. listopadu 1992 o stanovení povinností výrobců a dovozců rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů a o stanovení podrobností pro jejich registraci.

Směrnice Komise 92/105/EHS ze dne 3. prosince 1992 stanovující míru standardizace rostlinolékařských pasů, užívaných pro přemísťování určitých rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvnitř Společenství a stanovující podrobné postupy při vydávání těchto rostlinolékařských pasů a podmínky a podrobné postupy pro jejich nahrazování.

Směrnice Komise 93/50/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se upřesňují určité rostliny neuvedené v příloze V, části A směrnice Rady č. 77/93/EHS, jejichž producenti nebo sklady či expediční střediska v produkčních oblastech těchto rostlin musejí být zapsáni do úředního registru.

Směrnice Komise 93/51/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se stanoví pravidla pro přemísťování určitých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů přes chráněnou zónu a pro přemísťování těchto rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů v rámci chráněné zóny, ze které pocházejí. Směrnice Komise 94/3/ES ze dne 21. ledna 1994 stanovující postup při oznamování zadržení zásilek a škodlivých organismů ze třetích zemí, představujících bezprostřední fyto-sanitární ohrožení.

Směrnice Komise 98/22/ES ze dne 15. října 1998 stanovující minimální požadované podmínky pro provádění rostlinolékařských kontrol rostlin, rostlinných produktů a jiných

předmětů pocházejících ze třetích zemí pro kontrolní místa jiná než místa určení.

Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

Směrnice Rady 2002/89/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se mění směrnice 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

Směrnice Komise 2004/103/ES ze dne 7. října 2004 o kontrolách totožnosti a rostlinolékařských kontrolách rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v části B přílohy V směrnice Rady 2000/29/ES, které lze provádět jinde než ve vstupním místě do Společenství nebo v místě v jeho blízkosti, a o podmínkách souvisejících s těmito kontrolami.

Směrnice Komise 2008/61/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví podmínky, na základě kterých lze pro pokusné nebo vědecké účely a pro práci ve šlechtění odrůd dovážet některé škodlivé organismy, rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty uvedené v přílohách I až V směrnice Rady 2000/29/ES do Společenství nebo některých chráněných zón Společenství nebo je na těchto územích přemísťovat (kodifikované znění).

Směrnice Rady 91/414/EHS z 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

Směrnice Rady 97/57/ES z 22. září 1997 o stanovení přílohy VI Směrnice 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

Směrnice Rady 79/117/EHS z 21. prosince 1978 o zákazu uvádění na trh a používání přípravků na ochranu rostlin s obsahem některých účinných látek.“

2. V § 8 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud se při přemísťování karanténního materiálu z České republiky na území jiného členského státu Evropské unie vystavuje rostlinolékařský pas, rostlinolékařská správa jej vydá na základě informací uvedených v příslušném oprávnění vydaném odpovědným úředním orgánem pro ochranu rostlin členského státu Evropské unie a doručeném rostlinolékařské správě úřední cestou. Při přemísťování materiálu musí být dodrženy podmínky karanténní izolace.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

Čl. II
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Fischer v. r.

103**VYHLÁŠKA**

ze dne 30. března 2010

o provedení některých ustanovení zákona o právu na informace o životním prostředí

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 15a písm. a), b), d) až f) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 380/2009 Sb., (dále jen „zákon“):

§ 1**Předmět vyhlášky**

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) témata prostorových dat,
- b) podmínky užití prostorových dat a služeb založených na prostorových datech,
- c) rozsah průběžně aktualizovaných dat velkého objemu,
- d) lhůty, ve kterých musí povinný subjekt nebo jiný poskytovatel prostorových dat vytvořit metadata k jím pořízeným prostorovým datům a službám založeným na prostorových datech,
- e) způsob vedení evidence o veřejném využívání a zpřístupňování prostorových dat.

§ 2**Témata prostorových dat**

[K § 15a písm. a) zákona]

Témata prostorových dat jsou uvedena v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 3**Podmínky užití prostorových dat a služeb založených na prostorových datech**

[K § 15a písm. b) zákona]

(1) Při každém užití prostorových dat a služeb založených na prostorových datech se na viditelném místě uvede označení povinného subjektu nebo jiného po-

skytovatele. Označením je název nebo obchodní firma, popřípadě jméno a příjmení, jde-li o fyzickou osobu, copyright nebo označení dat nemající vliv na jejich použitelnost, zejména vodoznak nebo mikroposuny dat.

(2) Nabyvatel na požádání poskytne povinnému subjektu nebo jinému poskytovateli ukázkou nových prostorových dat vytvořených nad poskytnutými prostorovými daty.

(3) Pokud povinný subjekt nebo jiný poskytovatel poskytne prostorová data a služby založené na prostorových datech zdarma, nesmí být na straně nabyvatele cena výsledného prodávaného produktu navýšena o cenu za prostorová data ani služby založené na prostorových datech.

(4) Prostorová data a služby založené na prostorových datech se poskytují pouze pro účel sjednaný ve smlouvě, pro další užití dat se vždy uzavírá nová licenční smlouva nebo mění platná smlouva.

(5) Nabyvatel zajistí ochranu prostorových dat před nepovoleným používáním.

(6) Nabyvatel může pověřit třetí stranu zpracováním prostorových dat pro potřeby nabyvatele. Pokud je nabyvatel současně zadavatelem veřejné zakázky realizované prostřednictvím třetí strany, je nabyvatel oprávněn pro účely zpracování zadávací dokumentace zpřístupnit nezbytnou část prostorových dat této třetí straně. Nabyvatel o poskytnutí dat třetí straně informuje primárního poskytovatele dat.

(7) Prostorová data a služby založené na prostorových datech jsou pro účely výběrového řízení nebo plnění zakázky orgánů veřejné správy poskytovány zdarma.

(8) Pokud povinný subjekt nebo jiný poskytovatel za poskytovaná prostorová data nebo služby založené

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE).
Rozhodnutí Komise (2009/442/ES) ze dne 5. června 2009, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokud jde o sledování a podávání zpráv.

na prostorových datech žádá úplatu, zpracuje podrobný přehled obsahující ceny za prostorová data a služby založené na prostorových datech a za hodinu práce při poskytování jiných služeb, než jsou služby založené na prostorových datech. Přehled cen zpřístupní povinný subjekt nebo jiný poskytovatel prostřednictvím metadat.

§ 4

Rozsah průběžně aktualizovaných dat velkého objemu

[K § 15a písm. d) zákona]

Za průběžně aktualizovaná data velkého objemu jsou považována taková prostorová data, u kterých je nejvýše každých 10 dní aktualizováno alespoň 5 % všech entit v sadě prostorových dat, přičemž celkový objem sady prostorových dat obsahuje více než deset tisíc entit.

§ 5

Lhůty pro vytvoření metadat

[K § 15a písm. e) zákona]

V případě nově vzniklých prostorových dat a služeb založených na prostorových datech vytvoří povinný subjekt nebo jiný poskytovatel metadata současně se vznikem prostorových dat nebo služeb založených na prostorových datech.

§ 6

Způsob vedení evidence o veřejném využívání a zpřístupňování prostorových dat

[K § 15a písm. f) zákona]

Způsob vedení evidence o veřejném využívání a zpřístupňování prostorových dat je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 7

Přechodná ustanovení

Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel prostorových dat vytvoří metadata podle § 11b odst. 4 zákona

- a) do 24. prosince 2010 v případě již existujících prostorových dat, jejichž témata jsou uvedena v částech I. a II. přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- b) do 24. prosince 2013 v případě již existujících prostorových dat, jejichž témata jsou uvedena v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce.

§ 8

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jejího vyhlášení.

Ministr:

Ing. Šebesta v. r.

TÉMATA PROSTOROVÝCH DAT

Povinné subjekty prostřednictvím geoportálu zpřístupňují prostorová data odpovídající alespoň jednomu z témat dále uvedených, která povinné subjekty tvoří, přijímají, spravují nebo aktualizují. Na geoportálu se zpřístupní i jiná prostorová data než ta, jejichž témata jsou dále uvedena, pokud o to povinný subjekt požádá a pokud jsou splněny technické požadavky. Na geoportálu se zpřístupní i prostorová data jiného poskytovatele prostorových dat, pokud o to jiný poskytovatel prostorových dat požádá nebo tak stanoví jiný právní předpis a pokud jsou splněny technické požadavky.

ČÁST I.

1. Souřadnicové referenční systémy

Systémy umožňující jednoznačné přiřazení polohy prostorovým informacím pomocí soustavy souřadnic (x, y, z) nebo zeměpisné šířky, zeměpisné délky a výšky, které jsou vztažené k polohovému a výškovému geodetickému datu.

2. Systémy geografických souřadnicových sítí

Harmonizovaná souřadnicová síť s víceúrovňovým rozlišením, normalizovanou polohou a velikostí buněk souřadnicové sítě a společným počátkem.

3. Zeměpisná jména

Názvy oblastí, krajů, okresů, měst, obcí, částí obcí nebo jakýchkoli zeměpisných nebo topografických prvků veřejného zájmu nebo historického významu.

4. Územní správní jednotky

Územní správní jednotky, které rozdělují území pro účely státní správy a samosprávy a jsou vymezené hranicí jednoho nebo více souvislých katastrálních území.

5. Adresy

Poloha nemovitostí podle adresních míst, identifikovaných způsobem stanoveným zákonem o základních registrech²⁾.

6. Parcely

Území vymezená v katastru nemovitostí.

7. Dopravní sítě

Silniční dopravní sítě (včetně cyklostezek), železniční, letecké a vodní dopravní sítě a související infrastruktura. Zahrnují spojnice mezi jednotlivými dopravními sítěmi. Zahrnují rovněž transevropskou dopravní síť vymezenou předpisy Evropských společenství³⁾.

8. Vodstvo

Prvky vodstva, včetně mořských oblastí a všech ostatních s nimi souvisejících vodních těles a prvků, povodí a dílčích povodí.

9. Chráněná území

Území určená nebo spravovaná v rámci mezinárodních smluv, předpisů Evropských společenství a právních předpisů České republiky pro dosažení konkrétních cílů jejich ochrany.

ČÁST II.

1. Nadmořská výška

Digitální výškový model pevniny, povrchu ledovců a oceánů. Zahrnuje nadmořské výšky pevnin, vodní hloubky a pobřežní čáru.

²⁾ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1692/96/ES ze dne 23. července 1996 o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě, v platném znění.

2. Krajinné pokrytí

Fyzický a biologický pokryv zemského povrchu, včetně uměle vytvořených ploch, zemědělských oblastí, lesů, přirozených a částečně přirozených oblastí, mokřadů, vodních těles.

3. Ortofotografické zobrazení

Georeferencovaná obrazová data pořízená satelitními nebo leteckými senzory.

4. Geologie

Geologie charakterizovaná podle složení a struktury. Zahrnuje skalní podloží, zvodně a geomorfologii.

ČÁST III.

1. Statistické jednotky

Jednotky pro šíření nebo používání statistických informací.

2. Budovy

Zeměpisná poloha budov.

3. Půda

Půda a její podloží popsané podle hloubky, textury, struktury a obsahu částic a organického materiálu, podílu skeletu, erozí, případně průměrného sklonu svahu a očekávané kapacity jímavosti vody.

4. Využití území

Území popsané podle své současné a plánované funkce nebo společensko-hospodářských účelů (např. obytné, průmyslové, obchodní, zemědělské, lesnické, rekreační).

5. Lidské zdraví a bezpečnost

Zeměpisné rozložení převládajícího výskytu patologických stavů (např. alergií, rakovin, nemocí dýchacího ústrojí), informace o dopadu na zdraví (biomarkery, pokles plodnosti, epidemie) nebo životní podmínky (např. únava, stres) související přímo (např. znečištění ovzduší, chemikálie, ztenčování ozonové vrstvy, hluk) nebo nepřímo (např. potraviny, geneticky modifikované organismy) s kvalitou životního prostředí.

6. Veřejné služby a služby veřejné správy

Zařízení pro provoz kanalizace, nakládání s odpady, zásobování energií a zásobování vodou; správní a sociální státní služby, jako například veřejná správa, zařízení civilní ochrany, školy a nemocnice.

7. Zařízení pro sledování životního prostředí

Rozmístění a provoz zařízení pro sledování životního prostředí, která zahrnují pozorování a měření emisí, stavu složek životního prostředí a dalších ukazatelů ekosystému (např. druhové rozmanitosti, ekologické podmínky rostlinstva) orgány veřejné správy nebo jejich jménem.

8. Výrobní a průmyslová zařízení

Místa s průmyslovou výrobou, včetně zařízení, na která se vztahuje jiný právní předpis⁴⁾, a zařízení na jímání vody, těžbu, skladiště a úložiště.

9. Zemědělská a akvakulturní zařízení

Vybavení a zařízení zemědělské výroby, včetně zavlažovacích systémů, skleníků a stájí.

10. Rozložení obyvatelstva – demografie

Zeměpisné rozložení obyvatelstva, včetně charakteristik obyvatelstva a druhů činnosti, seskupených podle souřadnicové sítě, regionu, správní jednotky nebo jiné analytické jednotky.

11. Správní oblasti, chráněná pásma, regulovaná území a jednotky, za které se podávají zprávy

⁴⁾ Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.

Oblasti spravované, regulované nebo používané pro hlášení na mezinárodní, evropské, celostátní, regionální nebo místní úrovni. Zahrnuje skládky, pásma hygienické ochrany vodních zdrojů, oblasti zranitelné dusičnany, regulované plavební dráhy na moři nebo rozsáhlých vnitrozemských vodních plochách, oblasti pro ukládání odpadů, pásma s omezením hladiny hluku, povolená průzkumná a těžební území, oblasti povodí, příslušné jednotky pro podávání hlášení a pásma pobřežní správy.

12. Oblasti ohrožené přírodními riziky

Zranitelné oblasti označené podle přírodního nebezpečí (všechny povětrnostní, hydrologické, seismické a sopečné úkazy, jakož i ničivé požáry, které mohou mít vzhledem ke svému výskytu, závažnosti a četnosti vážný dopad na společnost), např. povodně, sesuvy a sesedání půdy, laviny, lesní požáry, zemětřesení, sopečné výbuchy.

13. Stav ovzduší

Fyzikální stav ovzduší. Zahrnuje prostorová data založená na měřeních, modelech nebo jejich kombinaci, jakož i místa měření.

14. Meteorologické jevy

Povětrnostní podmínky a jejich měření; srážky, teplota, výpar z půdy a rostlinného pokryvu, rychlost a směr větru.

15. Oceánografické jevy

Fyzikální stav oceánů (např. proudy, slanost, výška vln).

16. Mořské oblasti

Fyzikální stav moří a slaných vodních útvarů rozdělených do regionů a subregionů se společnými vlastnostmi.

17. Bioregiony

Oblasti s poměrně stejnorodými ekologickými podmínkami a společnými vlastnostmi.

18. Stanoviště a biotopy

Zeměpisné oblasti vyznačující se zvláštními ekologickými podmínkami, procesy, strukturami a funkcemi důležitými pro život skýtající fyzickou podporu organismům, které v nich žijí. Zahrnují pozemské a vodní oblasti rozlišené podle zeměpisných, abiotických a biotických prvků, přirozené i částečně přirozené povahy.

19. Rozložení druhů

Zeměpisné rozložení výskytu živočišných a rostlinných druhů seskupených podle souřadnicové sítě, regionu, správní jednotky nebo jiné analytické jednotky.

20. Energetické zdroje

Energetické zdroje, včetně uhlovodíků, vodní energie, bioenergie, sluneční a větrné energie a dalších zdrojů energie, případně včetně informací o hloubce nebo výšce týkajících se rozsahu zdroje.

21. Nerostné suroviny

Nerostné suroviny, včetně kovových rud, průmyslových surovin a dalších užitkových nerostů, případně včetně informací o hloubce nebo výšce týkajících se rozsahu zdroje.

Způsob vedení evidence o veřejném využívání a zpřístupňování prostorových dat

I. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

- a) pravidly pro metadata prováděcí pravidla přijatá podle předpisů Evropské unie v oblasti zpřístupňování prostorových dat pro účely politik životního prostředí⁵⁾, která stanoví požadavky na vytváření a údržbu metadat pro prostorová data, série prostorových dat a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce,
- b) pravidly pro interoperabilitu prováděcí pravidla přijatá podle předpisů Evropské unie v oblasti zpřístupňování prostorových dat pro účely politik životního prostředí⁶⁾, která stanoví technická opatření pro interoperabilitu,
- c) pravidly pro služby založené na prostorových datech prováděcí pravidla přijatá podle předpisů Evropské unie v oblasti zpřístupňování prostorových dat pro účely politik životního prostředí⁷⁾, která stanoví požadavky na zřízení a údržbu služeb založených na prostorových datech a povinnosti související s dostupností těchto služeb.

II. Způsob vedení evidence

- (1) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel vytvoří seznam svých prostorových dat a služeb založených na prostorových datech (dále jen „seznam“), které odpovídají tématům prostorových dat a které zpřístupňují prostřednictvím geoportálu, a seznam předává Ministerstvu životního prostředí. Prostorová data budou uspořádána podle témat a služby založené na prostorových datech budou uspořádány podle druhu služeb založených na prostorových datech.
- (2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel předává jen ty níže uvedené ukazatele, pro které jsou účinné příslušné přímo použitelné předpisy Evropské unie v oblasti zpřístupňování prostorových dat pro účely politik životního prostředí.
- (3) Evidence a předávané zprávy zpřístupní Ministerstvo životního prostředí na geoportálu.

⁵⁾ Článek 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE). Nařízení Komise (ES) č. 1205/2008 ze dne 3. prosince 2008, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES týkající se metadat.

⁶⁾ Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE).

⁷⁾ Článek 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE). Nařízení Komise (ES) č. 976/2009 ze dne 19. října 2009, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokud jde o síťové služby.

III. Metadata

III.a. Sledování existence metadat

(1) K posouzení existence metadat pro prostorová data a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat se použijí tyto ukazatele:

- a) obecný ukazatel (MDi1), který posuzuje existenci metadat pro prostorová data a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat,
- b) specifické ukazatele:

1. MDi1.1, který posuzuje existenci metadat pro prostorová data odpovídající tématům prostorových dat uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce,

2. MDi1.2, který posuzuje existenci metadat pro prostorová data odpovídající tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce,

3. MDi1.3, který posuzuje existenci metadat pro prostorová data odpovídající tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce,

4. MDi1.4, který posuzuje existenci metadat pro služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat.

(2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel pro všechna prostorová data a pro každou službu založenou na prostorových datech uvedenou na seznamu stanoví, zda existují metadata, a prostorovým datům nebo službě založené na prostorových datech přidělí tyto hodnoty:

- a) hodnotu 1, pokud metadata existují,
- b) hodnotu 0, pokud metadata neexistují.

(3) Obecný ukazatel MDi1 se vypočítá vydělením počtu prostorových dat a služeb založených na prostorových datech odpovídajících tématům prostorových dat, pro něž existují metadata, celkovým počtem prostorových dat a služeb založených na prostorových datech odpovídajících tématům prostorových dat.

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

- a) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce, pro něž existují metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (MDi1.1),
- b) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce, pro něž existují metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (MDi1.2),
- c) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce, pro něž existují metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (MDi1.3),
- d) počet služeb založených na prostorových datech odpovídajících všem tématům prostorových dat, pro něž existují metadata, vydělený celkovým počtem služeb založených na prostorových datech odpovídajících těmto tématům (MDi1.4).

III.b. Sledování shody metadat s pravidly pro metadata

(1) K posouzení shody metadat pro prostorová data a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat s pravidly pro metadata se použijí tyto ukazatele:

- a) obecný ukazatel (MDi2), který posuzuje shodu metadat pro prostorová data a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat s pravidly pro metadata,

b) specifické ukazatele:

1. MDi2.1, který posuzuje shodu metadat pro prostorová data odpovídající tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce s pravidly pro metadata,

2. MDi2.2, který posuzuje shodu metadat pro prostorová data odpovídající tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce s pravidly pro metadata,

3. MDi2.3, který posuzuje shodu metadat pro prostorová data odpovídající tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce s pravidly pro metadata,

4. MDi2.4, který posuzuje shodu metadat pro služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat s pravidly pro metadata.

(2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel pro všechna prostorová data a pro každou službu založenou na prostorových datech uvedenou na seznamu stanoví, zda jsou odpovídající metadata ve shodě s pravidly pro metadata, a přidělí prostorovým datům nebo službě založené na prostorových datech tyto hodnoty:

a) hodnotu 1, jsou-li odpovídající metadata ve shodě s pravidly pro metadata,

b) hodnotu 0, nejsou-li odpovídající metadata ve shodě s pravidly pro metadata.

(3) Obecný ukazatel MDi2 se vypočítá vydělením počtu prostorových dat a služeb založených na prostorových datech odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž jsou metadata ve shodě s pravidly pro metadata, celkovým počtem prostorových dat a služeb založených na prostorových datech odpovídajících těmto tématům.

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

a) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce, u nichž jsou metadata ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (MDi2.1),

b) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce, u nichž jsou metadata ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (MDi2.2),

c) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce, u nichž jsou metadata ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (MDi2.3),

d) počet služeb založených na prostorových datech odpovídajících všem tématům prostorových dat, u nichž jsou metadata ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem služeb založených na prostorových datech (MDi2.4).

IV. Interoperabilita

IV.a. Sledování zeměpisného pokrytí prostorovými daty

(1) K posouzení zeměpisného pokrytí prostorovými daty odpovídajícími tématům prostorových dat se použijí tyto ukazatele:

a) obecný ukazatel (DSi1), který posuzuje rozsah území pokrytého prostorovými daty,

b) specifické ukazatele:

1. DSi1.1, který posuzuje rozsah území pokrytého prostorovými daty odpovídajícími tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce,

2. DSi1.2, který posuzuje rozsah území pokrytého prostorovými daty odpovídajícími tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce,

3. DSi1.3, který posuzuje rozsah území pokrytého prostorovými daty odpovídajícími tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce.

(2) Pro prostorová data uvedená na seznamu povinný subjekt nebo jiný poskytovatel stanoví:

- a) oblast, která má být pokryta danými prostorovými daty (dále jen „příslušná oblast“), vyjádřenou v km²,
- b) oblast, která je pokryta danými prostorovými daty (dále jen „skutečná oblast“), vyjádřenou v km².

(3) Obecný ukazatel DSi1 se vypočítá vydělením součtu skutečných oblastí pokrytých všemi prostorovými daty odpovídajícími tématům prostorových dat součtem příslušných oblastí pro všechna prostorová data odpovídající tématům prostorových dat.

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

- a) součet skutečných oblastí pokrytých prostorovými daty odpovídajícími tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce vydělený součtem příslušných oblastí prostorových dat odpovídajících těmto tématům (DSi1.1),
- b) součet skutečných oblastí pokrytých prostorovými daty odpovídajícími tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce vydělený součtem příslušných oblastí prostorových dat odpovídajících těmto tématům (DSi1.2),
- c) součet skutečných oblastí pokrytých prostorovými daty odpovídajícími tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce vydělený součtem příslušných oblastí prostorových dat odpovídajících těmto tématům (DSi1.3).

IV.b.Sledování shody prostorových dat s pravidly pro interoperabilitu

(1) K posouzení shody prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat s pravidly pro interoperabilitu a k posouzení shody jejich odpovídajících metadat s pravidly pro metadata se použijí tyto ukazatele:

- a) obecný ukazatel (DSi2), který posuzuje shodu prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat s pravidly pro interoperabilitu a shodu odpovídajících metadat s pravidly pro metadata,
- b) specifické ukazatele:
 - 1. DSi2.1, který posuzuje shodu prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce s pravidly pro interoperabilitu a shodu odpovídajících metadat s pravidly pro metadata,
 - 2. DSi2.2, který posuzuje shodu prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce s pravidly pro interoperabilitu a shodu odpovídajících metadat s pravidly pro metadata,
 - 3. DSi2.3, který posuzuje shodu prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce s pravidly pro interoperabilitu a shodu odpovídajících metadat s pravidly pro metadata.

(2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel stanoví, zda všechna prostorová data uvedená na seznamu jsou ve shodě s pravidly pro interoperabilitu a zda jejich odpovídající metadata jsou ve shodě s pravidly pro metadata a přidělí tyto hodnoty:

- a) hodnotu 1 v případě shody prostorových dat s pravidly pro interoperabilitu a jejich odpovídajících metadat s pravidly pro metadata,
- b) hodnotu 0 v případě neshody prostorových dat s pravidly pro interoperabilitu a jejich odpovídajících metadat s pravidly pro metadata.

(3) Obecný ukazatel DSi2 se vypočítá vydělením počtu prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat, které jsou ve shodě s pravidly pro interoperabilitu a jejichž odpovídající metadata jsou ve shodě s pravidly pro metadata, celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům.

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

- a) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části I. přílohy č. 1 k této vyhlášce, které jsou ve shodě s pravidly pro interoperabilitu a jejichž odpovídající metadata jsou ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (DSi2.1),
- b) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části II. přílohy č. 1 k této vyhlášce, které jsou ve shodě s pravidly pro interoperabilitu a jejichž odpovídající metadata jsou ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (DSi2.2),
- c) počet prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v části III. přílohy č. 1 k této vyhlášce, které jsou ve shodě s pravidly pro interoperabilitu a jejichž odpovídající metadata jsou ve shodě s pravidly pro metadata, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (DSi2.3).

V. Služby založené na prostorových datech

V.a. Sledování zpřístupnění metadat prostřednictvím vyhledávacích služeb

(1) K posouzení zpřístupnění metadat pro prostorová data a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat prostřednictvím vyhledávacích služeb se použijí tyto ukazatele:

- a) obecný ukazatel (NSi1), který posuzuje, v jakém rozsahu je možné vyhledávat prostorová data a služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat na základě jejich odpovídajících metadat prostřednictvím vyhledávacích služeb,
- b) specifické ukazatele:
 1. NSi1.1, který posuzuje, v jakém rozsahu je možné vyhledávat prostorová data odpovídající tématům prostorových dat na základě jejich odpovídajících metadat prostřednictvím vyhledávacích služeb,
 2. NSi1.2, který posuzuje, v jakém rozsahu je možné vyhledávat služby založené na prostorových datech odpovídající tématům prostorových dat na základě jejich odpovídajících metadat prostřednictvím vyhledávacích služeb.

(2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel pro všechna prostorová data a každou službu založenou na prostorových datech uvedenou na seznamu stanoví, zda existuje vyhledávací služba, a přidělí prostorovým datům nebo službě založené na prostorových datech tyto hodnoty:

- a) hodnotu 1, pokud vyhledávací služba existuje,
- b) hodnotu 0, pokud vyhledávací služba neexistuje.

(3) Obecný ukazatel NSi1 se vypočítá vydělením počtu prostorových dat a služeb založených na prostorových datech odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž existuje vyhledávací služba, celkovým počtem prostorových dat a služeb založených na prostorových datech odpovídajících těmto tématům.

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

- a) počet prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž existuje vyhledávací služba, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (NSi1.1),
- b) počet služeb založených na prostorových datech odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž existuje vyhledávací služba, vydělený celkovým počtem služeb založených na prostorových datech odpovídajících těmto tématům (NSi1.2).

V.b. Sledování zpřístupnění prostorových dat prostřednictvím prohlížečích služeb a služeb stahování dat

(1) K posouzení zpřístupnění prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat prostřednictvím prohlížečích služeb a služeb stahování dat se použijí tyto ukazatele:

- a) obecný ukazatel (NSi2), který posuzuje, v jakém rozsahu je možné prohlížet a stahovat prostorová data odpovídající tématům prostorových dat prostřednictvím prohlížečích služeb a služeb stahování dat,
- b) specifické ukazatele:
 - i) NSi2.1, který posuzuje zpřístupnění prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat prostřednictvím prohlížečích služeb,
 - ii) NSi2.2, který posuzuje zpřístupnění prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat prostřednictvím služeb stahování dat.

(2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel pro všechna prostorová data uvedená na seznamu stanoví, zda existuje prohlížečí služba nebo služba stahování dat, popřípadě obě služby, a přidělí prostorovým datům tyto hodnoty:

- a) pro ukazatel NSi2.1 přidělí hodnotu 1, pokud existuje prohlížečí služba, a hodnotu 0, jestliže takováto služba neexistuje,
- b) pro ukazatel NSi2.2 přidělí hodnotu 1, pokud existuje služba stahování dat, a hodnotu 0, jestliže takováto služba neexistuje,
- c) pro ukazatel NSi2 přidělí hodnotu 1, pokud existuje prohlížečí služba i služba stahování dat, a hodnotu 0, jestliže nejméně jedna z těchto služeb neexistuje.

(3) Obecný ukazatel NSi2 se vypočítá vydělením počtu prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž existují prohlížečí služby i služby stahování dat, celkovým počtem prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v těchto přílohách (NSi2).

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

- a) počet prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž existuje prohlížečí služba, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (NSi2.1),
- b) počet prostorových dat odpovídajících tématům prostorových dat, u nichž existuje služba stahování dat, vydělený celkovým počtem prostorových dat odpovídajících těmto tématům (NSi2.2).

V.c. Sledování využívání služeb založených na prostorových datech

(1) Využívání služeb založených na prostorových datech se sleduje pomocí těchto ukazatelů:

- a) obecný ukazatel (NSi3), který posuzuje využívání služeb založených na prostorových datech;
- b) specifické ukazatele:

1. NSi3.1, který posuzuje využívání vyhledávacích služeb,
 2. NSi3.2, který posuzuje využívání prohlížečích služeb,
 3. NSi3.3, který posuzuje využívání služeb stahování dat,
 4. NSi3.4, který posuzuje využívání transformačních služeb,
 5. NSi3.5, který posuzuje využívání služeb umožňujících spuštění služeb založených na prostorových datech.
- (2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel pro jednotlivé služby založené na prostorových datech uvedené na seznamu stanoví roční počet žádostí o tyto služby.
- (3) Obecný ukazatel NSi3 se vypočítá vydělením součtu ročního počtu žádostí o služby založené na prostorových datech pro všechny služby založené na prostorových datech počtem všech služeb založených na prostorových datech.
- (4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:
- a) roční počet žádostí o služby pro všechny vyhledávací služby vydělený počtem vyhledávacích služeb (NSi3.1),
 - b) roční počet žádostí o služby pro všechny prohlížečí služby vydělený počtem prohlížečích služeb (NSi3.2),
 - c) roční počet žádostí o služby pro všechny služby stahování dat vydělený počtem služeb stahování dat (NSi3.3),
 - d) roční počet žádostí o služby pro všechny transformační služby vydělený počtem transformačních služeb (NSi3.4),
 - e) roční počet žádostí o služby pro všechny služby umožňující spuštění služeb založených na prostorových datech vydělený počtem těchto služeb (NSi3.5).

V.d. Sledování shody služeb založených na prostorových datech s pravidly pro služby založené na prostorových datech

- (1) K posouzení shody služeb založených na prostorových datech s pravidly pro služby založené na prostorových datech se použijí tyto ukazatele:
- a) obecný ukazatel (NSi4), který posuzuje shodu všech služeb založených na prostorových s pravidly pro služby založené na prostorových datech,
 - b) specifické ukazatele:
 1. NSi4.1, který posuzuje shodu vyhledávacích služeb s pravidly pro služby založené na prostorových datech,
 2. NSi4.2, který posuzuje shodu prohlížečích služeb s pravidly pro služby založené na prostorových datech,
 3. NSi4.3, který posuzuje shodu služeb stahování dat s pravidly pro služby založené na prostorových datech,
 4. NSi4.4, který posuzuje shodu transformačních služeb s pravidly pro služby založené na prostorových datech,
 5. NSi4.5, který posuzuje shodu služeb umožňujících spuštění služeb založených na prostorových datech s pravidly pro služby založené na prostorových datech.
- (2) Povinný subjekt nebo jiný poskytovatel pro každou službu založenou na prostorových datech uvedenou na seznamu stanoví, zda je ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, a přidělí službě založené na prostorových datech tyto hodnoty:
- a) hodnotu 1, je-li služba založená na prostorových datech ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech,
 - b) hodnotu 0, není-li služba založená na prostorových datech ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech.

(3) Obecný ukazatel NSi4 se vypočítá vydělením počtu služeb založených na prostorových datech, které jsou ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, celkovým počtem služeb založených na prostorových datech.

(4) Specifické ukazatele se vypočítají takto:

- a) počet vyhledávacích služeb, které jsou ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, vydělený celkovým počtem vyhledávacích služeb (NSi4.1),
- b) počet prohlížečích služeb, které jsou ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, vydělený celkovým počtem prohlížečích služeb (NSi4.2),
- c) počet služeb stahování dat, které jsou ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, vydělený celkovým počtem služeb stahování dat (NSi4.3),
- d) počet transformačních služeb, které jsou ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, vydělený celkovým počtem transformačních služeb (NSi4.4),
- e) počet služeb umožňujících spuštění služeb založených na prostorových datech, které jsou ve shodě s pravidly pro služby založené na prostorových datech, vydělený celkovým počtem těchto služeb (NSi4.5).

104**N Á L E Z**
Ústavního soudu
Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl dne 2. března 2010 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Františka Duchoně, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické o návrhu Městského soudu v Brně, Rooseveltova 16, Brno, za něhož jedná Mgr. Michaela Silnická, předsedkyně senátu Městského soudu v Brně, na zrušení ustanovení bodu 1 písm. a) a b) a bodu 2 čl. XLVIII, o mimořádném opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců v letech 2008 až 2010, části třicáté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a to pokud se týká soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení

takto:

Návrh se zamítá.**Odůvodnění****I.****Rekapitulace návrhu**

1. Ústavní soud obdržel dne 21. 3. 2008 návrh Městského soudu v Brně na zrušení ustanovení bodu 1 písm. a) a b) a bodu 2 čl. XLVIII, o mimořádném opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců v letech 2008 až 2010, části třicáté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, pokud se týká soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu.

2. Navrhovatel uvedl, že před ním probíhá řízení o žalobě, jíž se soudce Městského soudu v Brně domáhá vůči České republice – Městskému soudu v Brně zaplacení částky 3 900 Kč z titulu nároku na doplatek platu ve smyslu § 28 až 31 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění platném v rozhodné době, (dále též „zákon o platu představitelů státní moci“) a náhrady výdajů ve smyslu § 32 odst. 1 písm. a) téhož zákona, neboť mu za měsíc leden 2008 nebyl vyplacen celý plat a celá náhrada výdajů (dále též jen „plat“), na jaké by měl nárok. Aplikací ustanovení navržených ke zrušení (dále též „předmětná ustanovení“) dochází k tomu, že pro výpočet platu soudců v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2010 se použije platová základna ve výši dosažené k 31. 12. 2007. S účinností od 1. 1. 2008 tak u soudců nedojde ke zvýšení platu, ačkoli se tak mělo stát s ohledem na ustanovení § 3 odst. 2 a 3 zákona o platu představitelů státní moci.

3. Navrhovatel dospěl k závěru, že ustanovení, jejichž aplikací dochází ke zmrazení platu soudců, jsou v rozporu s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1, případně s čl. 2 odst. 1 Ústavy České republiky a dále s ustanovením čl. 1 Listiny základních práv a svobod, a proto řízení o žalobě přerušil a podal Ústavnímu soudu návrh na jejich zrušení. Platové restrikce vůči soudcům označil za nepřipustný zásah do jejich soudcovské nezávislosti a poukázal na ztrátu záruk stability jejich platových poměrů. Uvedl, že zákonodárce formálně jednorázově, avšak v krátkém časovém období pravidelně každoročně na základě obecně formulovaných důvodů usiluje o změnu daných platových pravidel v odměňování soudců – v letech 1997–2001 odnětím dalšího platu za II. pololetí (zákon č. 287/1997 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 138/1996 Sb.; zákon č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry; zákon č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry; zákon č. 416/2001 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2001 a stanovení výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2002 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům, členům prezidia Komise pro cenné papíry, zástupci Veřejného ochránce práv a členům bankovní rady České národní banky), v roce 2002 odnětím poloviny dalšího platu za I. a II. pololetí (zákon č. 416/2001 Sb.), v roce 2003 zmrazením platu na léta 2003 až 2005 ukotvením platové základy k 31. 12. 2002, odnětím poloviny dalšího platu za I. a II. pololetí (zákon č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003) a zkrácením doby, po kterou je poskytován plat při dočasné neschopnosti při výkonu funkce [zákon č. 420/2002 Sb., kterým se zkracuje doba, po kterou je představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům a státním zástupcům poskytován plat při dočasné neschopnosti k výkonu funkce, a kterým se stanoví některá opatření v nemocenském pojištění (péči) a v důchodovém pojištění], v roce 2004 při pokračujícím zmrazení platu odnětím poloviny dalšího platu za I. a II. pololetí (zákon č. 427/2003 Sb., kterým se pro léta 2004, 2005 a 2006 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, výše dalších platů těchto osob za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006, a kterým se mění některé související zákony) a odnětím zbyvajících poloviny dalšího platu za II. pololetí (zákon č. 590/2004 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a poslancům Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky), v roce 2005 rozpuštěním jednoho z dalších platů a zrušením druhého z nich (zákon č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování) a snížením platu v důsledku nového způsobu výpočtu platové základny navázané na trojnásobek průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře [zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)].

4. Platovými restrikcemi dochází podle navrhovatele k neproporcionálnímu protiústavnímu zásahu do legitimního očekávání těch, kterým byly zákonem formulovány podmínky na dobu neurčitou. Výkonná moc při svých legislativních návrzích, ani zákonodárce sám, i přes proklamaci platových omezení ve všech oblastech státní správy nedodržela zásadu proporcionality. Navrhovatel s odkazem na dostupné zdroje namítl, že i když ve státní správě formálně nedošlo ke zvýšení „tabulkových“ platů, přesto bylo ze státního rozpočtu vyčleněno na platy zaměstnanců státní správy nejméně o 1,5 % více finančních prostředků než v roce 2007, pro rok 2008 má dojít ke zvýšení o 4,1 %. U pedagogických pracovníků regionálního školství včetně soukromých a církevních škol, jejichž platy jsou rovněž odvozeny ze státního rozpočtu, byl v roce 2008 zaznamenán plošný nárůst o dalších 1,5 %; z uvedeného vyplývá, že platové restrikce se zdaleka netýkají všech zaměstnanců placených ze státního rozpočtu.

5. Na podporu své argumentace navrhovatel citoval z odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze dne 16. 1. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 55/05 (N 9/44 SbNU 103; 65/2007 Sb.) a řadu právních názorů v něm vyjádřených označil za zobecňující teze při posuzování opakujících se změn pravidel odměňování soudců, které však byly přijetím zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů v části zakládající další (dlouhodobou) restriktci platů soudců zcela popřeny.

II.

Vyjádření účastníků řízení

6. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ve vyjádření k návrhu ze dne 21. srpna 2007, podepsaném předsedou sněmovny Ing. Miloslavem Vlčkem, uvedla, že návrh zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů byl označen jako sněmovní tisk č. 222 a byl projednán rozpočtovým výborem dne 27. června 2007 a dne 8. srpna 2007 a výborem pro zdravotnictví dne 26. června 2007; v obou výborech nebyl podán žádný pozměňovací návrh ani návrh „na jeho zrušení“. Výbor pro sociální politiku se návrhem zákona zabýval dne 28. června 2007 a hlasoval o návrhu na zamítnutí návrhu zákona jako celku. Ve druhém čtení zákona, které proběhlo ve dnech 14. a 15. srpna 2007, nebyl k původnímu článku *XLVIII Mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců v letech 2008 až 2010* podán „žádný pozměňovací návrh ani návrh na zamítnutí tohoto článku“. Poslanecká sněmovna uvedla, že návrh zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů schválila dne 21. srpna 2007 a že zákon byl po řádně provedeném zákonodárném procesu podepsán příslušnými ústavními činiteli a vyhlášen ve Sbírce zákonů.

7. Senát Parlamentu České republiky ve vyjádření k návrhu ze dne 13. srpna 2008, podepsaném předsedou Senátu MUDr. Přemyslem Sobotkou, uvedl, že návrh směřuje proti několika ustanovením zákona, kterým se Ústavní soud již zabýval v řízeních vedených pod sp. zn. Pl. ÚS 24/07, Pl. ÚS 1/08 a Pl. ÚS 2/08, ve kterých přijal rozhodnutí publikovaná ve Sbírce zákonů pod č. 88/2008 Sb., č. 251/2008 Sb. a 166/2008 Sb. [nález sp. zn. Pl. ÚS 24/07 ze dne 31. 1. 2008 (N 26/48 SbNU 303); nález sp. zn. Pl. ÚS 1/08 ze dne 20. 5. 2008 (N 91/49 SbNU 273); nález sp. zn. Pl. ÚS 2/08 ze dne 23. 4. 2008 (N 73/49 SbNU 85)]. K projednání zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů v horní komoře Parlamentu uvedl Senát vše podstatné ve svém vyjádření z listopadu 2007 (řízení pod sp. zn. Pl. ÚS 24/07), a proto v dalším na toto vyjádření, včetně zaslané těsnopisecké zprávy ze schůze Senátu a jeho usnesení, ve kterém vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat, odkázal. Senát upozornil, že z formálního hlediska se ústavností úpravy navržené ke zrušení Ústavní soud již zabýval v řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 2/08, kdy část třicátá zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů byla zahrnuta v odůvodnění nálezu č. 166/2008 Sb. pod bodem 46 a Ústavní soud návrh na zrušení této úpravy nálezem zamítl.

III.

Replika navrhovatele a doplnění argumentace návrhu

8. V replice ze dne 21. října 2008 k vyjádření účastníků řízení navrhovatel nesouhlasil s názorem nastíněným Senátem Parlamentu České republiky, dle něhož ve věci již bylo rozhodnuto, a že pro tuto překážku by Ústavní soud měl návrh odmítnout. Po stručné chronologii řízení o návrhu na zrušení zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů k návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny a skupiny senátorů Senátu Parlamentu České republiky, původně vedeného pod sp. zn. Pl. ÚS 24/07, ze kterého byla rozhodnutím pléna Ústavního soudu vyloučena k samostatnému projednání část návrhů vedená pod sp. zn. Pl. ÚS 2/08, navrhovatel upozornil, že svým návrhem využil práva vstoupit do tohoto řízení jako vedlejší účastník (§ 35 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu). Poté, co s ním v řízení sp. zn. Pl. ÚS 2/08 nebylo jednáno, navrhovatel dospěl k závěru, že jeho návrh bude projednán samostatně, čemuž nasvědčuje i odůvodnění nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 2/08, odst. 67, ve kterém Ústavní soud poukázal na zásadu vázanosti petitem návrhu na zrušení právního

předpisu a dovedil, že některé ze zákonů upravující nároky různých kategorií zaměstnanců vyjmenovaných v částech 27 až 35 zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů nebyly návrhem napadeny, a proto je Ústavní soud nemohl zrušit. Navrhovatel má tedy za to, že procesní postup Ústavního soudu nasvědčuje tomu, že předmětná ustanovení dosud Ústavní soud nepřezkoumával, a že překážka věci rozsouzené tudíž není v projednávané věci dána.

9. Svoji dosavadní argumentaci v návrhu navrhovatel doplnil konstatováním, že přes proklamace zákonodárce o platových restrikcích ve všech oblastech státní správy došlo v roce 2008 k navýšení finančních prostředků učitelům a tento trend má pokračovat i v roce 2009. V roce 2009 má navíc dojít k navýšení platů státních zaměstnanců plošně o 1,5 %. Tato opatření navrhovatel považuje za nedodržení zásady proporcionality, čímž zároveň nikterak nezpochybňuje nároky jiných skupin osob vyplácených ze státního rozpočtu. V podání ze dne 5. 1. 2009 navrhovatel poukázal na schválený zákon č. 475/2008 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2009, z něhož (resp. pozměňovacích návrhů k němu podaných) vyplývá, že v roce 2009 dojde k navýšení platů prakticky všech skupin státních zaměstnanců, s výjimkou pedagogických pracovníků regionálního školství a ústavních činitelů včetně soudců, u kterých je platová základna pro léta 2008 až 2010 zmrazena.

10. K replice navrhovatele a k doplnění jeho návrhu se Poslanecká sněmovna a Senát Parlamentu České republiky nevyjádřily.

11. V podání ze dne 5. 1. 2009 navrhovatel upozornil na zákon č. 475/2008 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2009, ze kterého (stejně jako z obsahu přílohy č. 2 k usnesení Poslanecké sněmovny č. 965 ze 45. schůze ze dne 10. 12. 2008) vyplývá, že v rámci pozměňovacích návrhů k tomuto zákonu došlo k navýšení platů prakticky všech skupin státních zaměstnanců, a to celkově o 2,7 mld. Kč. Výjimkou byli pedagogičtí pracovníci regionálního školství, u kterých však došlo k opakovanému zvýšení platů v průběhu roku 2008 i pro rok 2009, a ústavních činitelů včetně soudců, u kterých je platová základna pro léta 2008–2010 zmrazena. Navrhovatel opakovaně zdůraznil nedodržení zásady proporcionality a popření proklamací zákonodárce o platových restrikcích ve všech oblastech státní správy. Zopakoval, že nezpochybňuje nároky jiných skupin osob, jejichž plat je vyplácen ze státního rozpočtu, ale jde mu o to, aby poukázal na opakované nedodržování zásady proporcionality platových restrikcí.

IV.

Informace Ministerstva spravedlnosti a vyjádření navrhovatele

12. Ministerstvo spravedlnosti k žádosti podle § 48 odst. 1 zákona o Ústavním soudu poskytlo dne 12. 3. 2009 Ústavnímu soudu informaci o celkovém průměrném ročním platu, který obdržel soudce okresního, krajského a vrchního soudu, soudce Nejvyššího soudu a soudce Nejvyššího správního soudu dle délky praxe v roce 2007 a v roce 2008:

Průměrný měsíční plat soudce (Kč)	2007		2008	
	praxe 6 let	praxe 30 let	praxe 6 let	praxe 30 let
OS	57 307	88 608	57 580	88 997
KS	63 333	99 195	64 000	99 225
VS		110 939		111 136
NS		113 382		113 525
NSS		111 843		112 200

Průměrný roční plat soudce (Kč)	2007		2008	
	praxe 6 let	praxe 30 let	praxe 6 let	praxe 30 let
OS	687 684	1 063 296	690 690	1 067 964
KS	759 996	1 190 340	768 000	1 190 700
VS		1 331 268		1 333 632
NS		1 360 584		1 362 300
NSS		1 342 116		1 346 400

13. K návrhu navrhovatele ministr spravedlnosti JUDr. Jiří Pospíšil uvedl, že není příznivcem odnímání platů soudcům či dalších náležitostí spojených s výkonem soudcovské funkce, a stav, kdy opakovaně dochází k omezování zákonných nároků soudců a od toho se odvíjející řízení o jejich ústavnosti, označil za nepřijatelný, neboť je vyvoláván nežádoucí dojem soustavného soupeření mezi mocí soudní a mocí zákonodárnou a výkonnou o výši odměny za výkon funkcí. Konstatoval, že posouzení otázky, zda je zákonodárná moc oprávněna ve vazbě na vývoj stavu veřejných rozpočtů a vývoj příjmových relací omezit zákonem po určitou dobu zvyšování platu skupině osob odměňovaných z veřejných rozpočtů, je zcela věcí Ústavního soudu; dle jeho názoru takové opatření, které se navíc netýká pouze soudců, však do principu soudcovské nezávislosti nezasahuje. Ministr spravedlnosti nepovažuje za správný názor, podle kterého je míra nezávislosti soudce bez ohledu na jakékoliv existující objektivní okolnosti přímo závislá na výši hmotného zabezpečení, a zastává názor, že hmotné zabezpečení je pouze jednou z podpůrných podmínek vytvářejících prostředí pro uplatňování principu nezávislosti soudce při výkonu funkce, mezi nímž a podstatou tohoto principu není bezprostřední souvislost. Úroveň hmotného zabezpečení musí nezbytně odrážet i reálné ekonomické poměry státu, v němž je soudnictví jako služba veřejnosti vykonáváno. V závěru svého vyjádření ministr spravedlnosti poukázal na to, že přechodné opatření ve vztahu k platové restrikci se netýká pouze soudců, nýbrž i dalších subjektů, jimž je poskytován plat a další náležitosti spojené s výkonem funkce podle zákona č. 236/1995 Sb.

14. K informaci Ministerstva spravedlnosti navrhovatel v podání ze dne 8. 4. 2009 namítl, že ministerstvo zaměnilo údaje o čistém a hrubém platu soudce, a připojil vlastní srovnání údajů o skutečném hrubém platu soudce s údaji uváděnými ministerstvem (v připojené tabulce označené kurzívou):

měsíční plat soudce	praxe od počátku 6. roku	praxe od počátku 30. roku
okresní soud 2007 (dle navrhovatele)	57.500,-Kč	85.900,-Kč
<i>okresní soud 2007 (dle MSP)</i>	<i>57.307,-Kč</i>	<i>88.608,-Kč</i>
okresní soud 2008 (dle navrhovatele)	57.500,-Kč	85.900,-Kč
<i>okresní soud 2008 (dle MSP)</i>	<i>57.580,-Kč</i>	<i>88.997,-Kč</i>

roční plat soudce	praxe od počátku 6. roku	praxe od počátku 30. roku
okresní soud 2007 (dle navrhovatele)	690.000,-Kč	1.030.800,-Kč
<i>okresní soud 2007 (dle MSP)</i>	<i>687.684,-Kč</i>	<i>1.063.296,-Kč</i>
okresní soud 2008 (dle navrhovatele)	690.000,-Kč	1.030.800,-Kč
<i>okresní soud 2008 (dle MSP)</i>	<i>690.960,-Kč</i>	<i>1.067.964,-Kč</i>

15. Navrhovatel uvedl, že plat soudce pro rok 2007 se vypočítá tak, že se určí platová základna dle § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., která podle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 582/2006 Sb., o vyhlášení výše platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2007, představuje částku 56 847 Kč měsíčně, a takto stanovená platová základna se vynásobí platovým koeficientem dle § 28 citovaného zákona; výsledná částka je platem soudce

(plat se zaokrouhlí na 100 Kč nahoru). Pro rok 2008 dosahovala výše platové základny soudce výši dosaženou ke dni 31. 12. 2007, z čehož vyplývá, že platová základna, a tudíž i výsledný hrubý plat soudce byly v roce 2008 shodné s rokem 2007. Drobné disproporce v údajích Ministerstva spravedlnosti byly dle navrhovatele zřejmě způsobeny početními chybami. V závěru svého vyjádření navrhovatel vyjádřil domněnku, že uvádět čistý plat je zavádějící, neboť jde o proměnnou veličinu, výše čistého platu je u každého daňového poplatníka jiná a závisí např. na výši tzv. částek odpočitatelných od základu daně apod.

16. Poslanecká sněmovna a Senát Parlamentu České republiky se k informaci Ministerstva spravedlnosti nevyjádřily.

17. V podání ze dne 6. 5. 2009 navrhovatel upozornil, že vláda České republiky schválila návrhy nařízení vlády, kterými se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, nařízení vlády č. 566/2006 Sb., o úhradě osobních požitků duchovních církví a náboženských společností, a nařízení vlády č. 125/2009 Sb., kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2009. Objem zvýšení platů zaměstnancům ve veřejných službách a správě od 1. 6. 2009 o 3,5 % představuje částku 2,4 mld. Kč, což je pro navrhovatele projevem opakovaného nedodržení zásady proporcionality platových restrikcí.

18. V podání ze dne 24. 7. 2009 navrhovatel dále upozornil na přípravu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s mimořádným opatřením při určování výše platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců, poslanců Evropského parlamentu a státních zástupců v letech 2011 a 2012. Podle návrhu paragrafovaného znění zákona a jeho důvodové zprávy má být změněn zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů v části třicáté čl. XLVIII a v části třicáté první čl. LI s účinností dnem vyhlášení; změna spočívá ve změně čísla „2010“, které má být nahrazeno číslem „2012“. Dále má být s účinností od 1. ledna 2013 změněn zákon o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu tak, že v § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 309/2002 Sb., slovo „trojnásobek“ bude nahrazeno slovem „2,5násobek“. V důvodové zprávě se uvádí, že v roce 2011 by mělo dojít k rozmrazení platů a k jejich skokovému nárůstu v důsledku obnovení valorizačních mechanismů nastavených v roce 2002. Vedle finančního přínosu lze jako přínos označit i mírné sevření nůžek mezi platy hrazenými ze státního rozpočtu, resp. z veřejných zdrojů, a navrhuje se proto:

1) prodloužit zmrazení platových základen do konce roku 2012

2) stanovit trvale výši platové základny jako 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok již od prvního roku po rozmrazení, tj. již v roce 2013. Navrhovatel uvedl, že si je vědom, že poukazem na zamýšlenou změnu výše uvedených zákonů argumentuje skutečnostmi, o kterých není jisté, zda nastanou, a které se týkají budoucí (a nikoli návrhem napadené) právní úpravy platových poměrů soudců. Má nicméně za to, že z těchto legislativních záměrů je zcela zřejmá opakovaná tendence moci výkonné zasahovat do právní úpravy platových poměrů soudců v jejich neprospěch, a to bez respektování rozhodnutí Ústavního soudu zabývajících se touto oblastí. Navrhovatel upozornil, že navrhovanou změnou má nejen dojít k prodloužení doby zmrazení platů soudců o další dva roky na (prozatím) celkovou dobu 5 let, ale má dojít i k dosud bezprecedentnímu kroku spočívajícímu v reálném snížení platu soudců. Platová základna má klesnout z koeficientu „3“ na koeficient „2,5“, což znamená její snížení o 16,66 %. Navrhovatel též zdůraznil jeden z cílů navrhovaných změn, kterým je dle důvodové zprávy „sevření nůžek“ mezi platy hrazenými ze státního rozpočtu. Z toho vyplývá, že podle předkladatele návrhu, Ministerstva práce a sociálních věcí, se jeví platy soudců jako příliš vysoké oproti ostatním skupinám osob, jejichž příjmy jsou hrazeny ze státního rozpočtu, což je cíl jdoucí výslovně proti závěrům vyjádřeným Ústavním soudem v jeho nálezu ze dne 16. 1. 2007 publikovaném ve Sbírce zákonů pod č. 65/2007 Sb. (sp. zn. Pl. ÚS 55/05 – viz výše), na jehož základní teze navrhovatel opětovně poukázal.

19. Dne 24. 8. 2009 ministryně spravedlnosti JUDr. Daniela Kovářová doplnila informaci Ministerstva spravedlnosti o čistém měsíčním a ročním platu soudce v roce 2007 a roce 2008. Uvedla, že při výpočtu bylo postupováno tak, že platová základna, která je dle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 582/2006 Sb. pro rok 2007 i 2008 stejná a činí 56 847 Kč, byla vynásobena odpovídajícím platovým koeficientem podle počtu let započtené doby pro soudce tak, jak bylo Ústavním soudem požadováno, tedy od počátku 6. roku započtené doby a od počátku 30. roku započtené doby. Od takto stanoveného hrubého platu byla odečtena daň.

20. V roce 2007 daň činila 61 212 Kč plus 32 % ze základu (tj. z platu stanoveného základnou a koeficientem) přesahujícího 331 200 Kč. Po odečtení této daně byl získán čistý plat „modelového“ soudce v roce 2007.

21. V roce 2008 byla daň stanovena následovně: K hrubému platu (stanoven shodně jako v r. 2007 platovou základnou a koeficientem) bylo připočteno 34 % z tohoto hrubého platu (tj. 25 % na pojistné na sociální zabezpečení a 9 % na kompletní zdravotní pojištění, tedy 34 %, které hradí zaměstnavatel) a byla získána tzv. super hrubá mzda. Ze super hrubé mzdy byla vypočtena 15% daň a její výše odečtena od hrubého platu stanoveného platovou základnou a příslušným koeficientem. Výsledkem byl čistý plat „modelového“ soudce v roce 2008.

22. V připojených tabulkách ministryně spravedlnosti uvedla jednak měsíční čistý plat a jednak roční čistý plat, a to pro všechny požadované kategorie „modelového“ soudce, a v dalším odkázala na vyjádření předcházejícího ministra spravedlnosti ze dne 12. 3. 2009.

Měsíční čistý plat modelového soudce (Kč)	2007		2008	
	praxe 6 let	praxe 30 let	praxe 6 let	praxe 30 let
OS	42 773	62 100	45 874	68 584
KS	45 865	68 286	49 508	75 852
VS	48 957	74 857	53 141	83 573
NS		74 857		83 573
NSS		74 857		83 573

Roční čistý plat modelového soudce (Kč)	2007		2008	
	praxe 6 let	praxe 30 let	praxe 6 let	praxe 30 let
OS	513 279	745 211	550 496	823 015
KS	550 391	819 434	594 102	910 228
VS	587 494	898 292	637 698	1 002 886
NS		898 292		1 002 886
NSS		898 292		1 002 886

23. Ústavní soud zaslal informaci Ministerstva spravedlnosti o celkovém průměrném čistém ročním platu soudců v roce 2007 a 2008 spojenou s vyjádřením ministrů spravedlnosti JUDr. J. Pospíšila a JUDr. D. Kovářové, jakož i vyjádření navrhovatele k informaci ministra spravedlnosti JUDr. J. Po-

spíšila a doplnění argumentace navrhovatele ze dne 6. 5. a ze dne 24. 7. 2009 Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky; účastníci řízení na tyto informace v soudem stanovené lhůtě nereagovali.

24. K přehledu ministryně spravedlnosti JUDr. D. Kovářové se vyjádřil navrhovatel, který v podání ze dne 22. 9. 2009 upozornil na nepřesnosti ve výpočtu čisté mzdy, ke kterým dle jeho názoru došlo zřejmě neodečtením povinných odvodů, tj. zdravotního a sociálního pojištění. Navrhovatel přesnou výši platu přepočítal za použití tzv. mzdové kalkulačky na internetových stránkách www.mesec.cz a dospěl k následujícím výsledkům:

měsíční plat soudce od počátku 30. roku praxe						
	rok 2007			rok 2008		
soudce přidělen u soudu:	měsíční plat soudce (hrubý)	měsíční plat soudce (čistý)	měsíční čistý plat soudce dle MsP	měsíční plat soudce (hrubý)	měsíční plat soudce (čistý)	měsíční čistý plat soudce dle MsP
OS	85.900	55.425	62.100	85.900	59.832	68.584
KS	95.000	60.832	68.286	95.000	65.950	75.852
VS	104.600	66.544	74.857	104.600	72.400	83.573
NS	104.600	66.544	74.857	104.600	72.400	83.573
NSS	104.600	66.544	74.857	104.600	72.400	83.573

roční plat soudce od počátku 6. roku praxe						
	rok 2007			rok 2008		
soudce přidělen u soudu:	roční plat soudce (hrubý)	roční plat soudce (čistý)	roční čistý plat soudce dle MsP	roční plat soudce (hrubý)	roční plat soudce (čistý)	roční čistý plat soudce dle MsP
OS	690.000	462.180	513.279	690.000	488.724	550.496
KS	744.000	494.460	550.391	744.000	525.180	594.102
VS	799.200	527.400	587.494	799.200	562.140	637.698
NS	1.255.200	798.528	neuveđen	1.255.200	1.025.700	neuveđen
NSS	1.255.200	798.528	neuveđen	1.255.200	1.025.700	neuveđen

roční plat soudce od počátku 30. roku praxe						
	rok 2007			rok 2008		
soudce přidělen u soudu:	roční plat soudce (hrubý)	roční plat soudce (čistý)	roční čistý plat soudce dle MsP	roční plat soudce (hrubý)	roční plat soudce (čistý)	roční čistý plat soudce dle MsP
OS	1.030.800	665100	745.211	1.030.800	717984	823.015
KS	1.140.000	729984	819.434	1.140.000	791400	910.228
VS	1.255.200	798528	898.292	1.255.200	868800	1.002.886
NS	1.255.200	798528	898.292	1.255.200	868800	1.002.886
NSS	1.255.200	798528	898.292	1.255.200	868800	1.002.886

25. Navrhovatel uvedl, že pro posouzení ústavnosti napadené platové restrikce nemůže být rozhodující čistý plat, ale jedinou srovnatelnou veličinou může být jen plat hrubý. Je tomu tak proto, že

všechny odvody, včetně odečitatelných položek ze základu daně, pojištění apod. jsou proměnné a mohou se měnit nejen u každého soudce, ale i v různých časových obdobích, aniž by k těmto legislativním změnám docházelo ve vztahu k zákonu č. 236/1995 Sb. Navrhovatel připustil, že v porovnání let 2007 a 2008 sice došlo ke zvýšení čistého platu soudce, avšak zdůraznil, že ke zvýšení došlo při nezměněném (zmrazeném) hrubém platu. Zvýšení bylo způsobeno snížením daní a jiných odvodů, čímž ovšem došlo ke zvýšení čistého platu nebo mzdy i u všech dalších skupin zaměstnanců placených z veřejných rozpočtů. Pokud by Ústavní soud přistoupil na argumentaci, že snížením daní došlo ke zvýšení platu, muselo by podle navrhovatele naopak platit i to, že kdyby došlo ke zvýšení daní a tím i poklesu čistého platu, šlo by o nepřípustné snížení platu.

V.

Upuštění od ústního jednání

26. Podle ustanovení § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu může Ústavní soud se souhlasem účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od něj očekávat další objasnění věci. Navrhovatel i předseda Senátu Parlamentu České republiky vyslovili podle § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu souhlas s upuštěním od ústního jednání v podáních ze dne 16. 2. 2009 a 25. 2. 2009. Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na výzvu, zda souhlasí s upuštěním od ústního jednání, ve stanovené lhůtě nereagoval, čímž svůj souhlas s upuštěním od ústního jednání podle § 101 odst. 4 občanského soudního řádu ve spojení s ustanoveními § 44 odst. 2 a § 63 zákona o Ústavním soudu vyjádřil mlčky.

VI.

Podmínky řízení a rekapitulace výsledků dosavadního přezkumu zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů

27. Na základě vyžádaného spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 14 C 37/2008 Ústavní soud ověřil, že navrhovatel je k podání návrhu aktivně legitimován, neboť návrh souvisí s jeho rozhodovací činností. Dospěl-li navrhovatel k závěru, že napadená zákonná ustanovení jsou v rozporu s ústavním pořádkem, bylo nejen jeho právem, ale i povinností návrh podat (srov. čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky).

28. Pokud navrhovatel zmínil, že s ním Ústavní soud v předchozích řízeních o návrzích na zrušení zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů jako s vedlejším účastníkem nejednal, Ústavní soud připomíná svoje usnesení ze dne 15. 1. 2008 č. j. Pl. ÚS 24/07-158, kterým rozhodl, že Městský soud v Brně není vedlejším účastníkem řízení, neboť v době podání svého návrhu v listopadu 2007 nebyl oprávněným navrhovatelem ve smyslu § 35 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.

29. Ústavní soud dále konstatuje, že projednání návrhu nebrání překážka věci rozsouzené, neboť po obsahové stránce nebyla předmětná ustanovení dosud podrobena přezkumu.

30. Ústavní soud připomíná, že v řízení o návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 24/07 byla zkoumána legislativní procedura přijetí zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů jako celku a po obsahové stránce přezkoumána část první (změna zákona o daních z příjmů), část druhá (změna zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců), část třetí (změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů), část čtvrtá (změna zákona o dani z přidané hodnoty), část pátá (změna zákona o dani z nemovitostí), část šestá (změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí), část sedmá (změna zákona o registračních pokladnách), část osmá (změna zákona o správě daní a poplatků), část devátá (změna zákona č. 545/2005 Sb.), bod 1 v článku XVII části desáté (změna zákona o správních poplatcích), část jedenáctá (změna zákona o spotřebních daních), část dvanáctá (změna zákona o životním a existenčním minimu), část třináctá (změna zákona o ocenění účastníků boje za vznik a osvobození

Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů), část čtrnáctá (změna zákona o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů), část čtyřicátá pátá (daň ze zemního plynu a některých dalších plynů), část čtyřicátá šestá (daň z pevných paliv), část čtyřicátá sedmá (daň z elektřiny), část padesátá (změna zákona o účetnictví), část padesátá první (zrušovací ustanovení), část padesátá druhá (účinnost) zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Návrh na zrušení zákona či jeho částí byl náležen zamítnut, další návrhy byly vyloučeny k samostatnému projednání.

31. V řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 1/08 Ústavní soud rozhodoval o vyloučeném návrhu na zrušení bodů 3 a 4 v článku XVII v části desáté (změna zákona o správních poplatcích), části čtyřicáté (změna zákona o veřejném zdravotním pojištění), části čtyřicáté první (změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění), části čtyřicáté druhé (změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky), části čtyřicáté třetí (změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách), části čtyřicáté osmé (změna zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen) a části čtyřicáté deváté (změna zákona o cenách) zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Návrh byl náležen zamítnut.

32. V řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 2/08 Ústavní soud rozhodoval o vyloučeném návrhu na zrušení části patnácté (změna zákona o státní sociální podpoře), části šestnácté (změna zákona o pomoci v hmotné nouzi), části sedmnácté (změna zákona o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení), části osmnácté (změna zákona o sociálních službách), části devatenácté (změna zákona o nemocenském pojištění zaměstnanců), části dvacáté (změna zákona o nemocenské péči v ozbrojených silách), části dvacáté první (změna zákona o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění), části dvacáté druhé (změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), části dvacáté čtvrté (změna zákona o důchodovém pojištění), části dvacáté páté (změna zákona o nemocenském pojištění), části dvacáté šesté (změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění), části dvacáté sedmé (změna zákoníku práce), části dvacáté osmé (změna zákona o vojácích z povolání), části dvacáté deváté (změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů), části třicáté (změna zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu), části třicáté první (změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců), části třicáté druhé (změna zákona o obcích), části třicáté třetí (změna zákona o krajích), části třicáté čtvrté (změna zákona o hlavním městě Praze), části třicáté páté (změna služebního zákona), části třicáté šesté (změna zákona o zaměstnanosti), části třicáté sedmé (příspěvek na zvýšené životní náklady), části třicáté osmé (změna zákona č. 585/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, zákon č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zákon č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 165/2006 Sb., a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů), části třicáté deváté (změna zákona o vysokých školách) a části čtyřicáté čtvrté (změna zákona o elektronických komunikacích) zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Z odůvodnění nálezu pak vyplývá, že ve vztahu k části třicáté zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů Ústavní soud pouze konstatoval změny, jež ustanovení této části přinesla (odst. 46), jejich obsahovým hodnocením se však nezabýval. Náležen byla zrušena konkrétní ustanovení zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a ve zbývajících částech byl návrh zamítnut.

VII.

Dikce napadených ustanovení a jejich vztah k zákonu o platu představitelů státní moci

33. Části třicátou zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů dochází ke změně zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu. Napadená ustanovení čl. XLVIII zní:

Čl. XLVIII

Mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců v letech 2008 až 2010

1. Pro určení platu, popřípadě i některých náhrad výdajů, toho,
 - a) kdo je uveden v § 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů,
 - b) u něhož zvláštní právní předpis stanoví, že je mu plat poskytován jako někomu uvedenému v písmenu a), se v letech 2008 až 2010 použije platová základna ve výši dosažené k 31. prosinci 2007.
2. Ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., se v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2010 nepoužije.
34. Podle ustanovení § 1 zákona o platu představitelů státní moci se upravuje plat a některé další náležitosti spojené s funkcí ... g) soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu.
35. Ustanovení § 3 odst. 3 téhož zákona určuje platovou základnu, která činí od 1. ledna do 31. prosince kalendářního roku trojnásobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok. Výši platové základny pro příslušný kalendářní rok vyhláší Ministerstvo práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů sdělením.

VIII.

Ústavní konformita legislativního procesu

36. Podle ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 48/2002 Sb., Ústavní soud, kromě posouzení souladu napadeného zákona s ústavními zákony, zjišťuje, zda byl přijat a vydán v mezích Ústavou České republiky stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.
37. Ústavností procedury přijetí a vydání zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů se Ústavní soud zabýval již v předchozích řízeních. Legislativní proceduru přijetí zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů popsal v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 24/07 (část VIII.) a zabýval se jí i v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 1/08 (odst. 83) a nálezu sp. zn. Pl. ÚS 2/08 (odst. 25 a 26). Hodnocení ústavní konformity kompetence a legislativního procesu provedl v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 24/07 (část X.), nálezu sp. zn. Pl. ÚS 1/08 (odst. 85 a 86) a nálezu sp. zn. Pl. ÚS 2/08 (odst. 28 až 32). Výsledkem jeho hodnocení byl závěr, že zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů byl přijat a vydán v mezích Ústavou České republiky stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

38. V projednávané věci navrhovatel nenamítal vadu legislativního procesu ani překročení Ústavou České republiky stanovené kompetence zákonodárce, a proto Ústavní soud s ohledem na principy procesní ekonomie nepovažoval za nutné tuto otázku opakovaně zkoumat a v tomto rozsahu odkazuje na zjištění a závěry, jež byly formulovány ve shora citovaných nálezech.

IX.

Hodnocení Ústavního soudu

IX.a)

Dosavadní relevantní judikatura Ústavního soudu

39. Navrhovatel dospěl k závěru, že napadená zákonná ustanovení, stručně řečeno, představují (neproporcionální) restrikcí platů soudců rozpornou s čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky, podle něhož je Česká republika svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana, ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky, podle něhož jsou soudci při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat, případně s čl. 2 odst. 1 Ústavy České republiky, v němž se promítá princip dělby státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní, a dále s ustanovením čl. 1 Listiny základních práv a svobod, které stanoví, že lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech a že základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcižitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.

40. Ústavní soud se ve své rozhodovací praxi opakovaně zabýval případy, kdy byla soudcům jednorázově odnímána, popř. snižována jedna z nárokových složek jejich odměny, aniž by toto snížení bylo kompenzováno nárůstem v jiné nárokové složce. V nálezu ze dne 16. 1. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 55/05 (N 9/44 SbNU 103; 65/2007 Sb.) Ústavní soud shrnul nosné důvody dosavadní relevantní judikatury¹ (odst. 41 až 48), kterou byly formulovány základní zobecňující teze pro posouzení ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům. Tyto teze, jakož i základní argumenty, ze kterých Ústavní soud vycházel při řešení zásahu zákonodárce do oblasti materiálního zajištění soudců, Ústavní soud rekapituloval v odstavcích 49 až 51 nálezu.

41. Ve věci sp. zn. Pl. ÚS 55/05 byl Ústavní soud poprvé konfrontován s odlišným problémem, a to s opatřením, kterým bylo (pro rok 2003 a 2004) sníženo tempo růstu platů soudců (platy byly „zmrazeny“). Při posouzení, zda tímto opatřením došlo k platové restrikci, či nikoliv, byla pro Ústavní soud základním kritériem kvantifikace materiálního zabezpečení soudců v podobě úhrnu jejich příjmů v kalendářním roce. Za pravidelný měsíční příjem soudce Ústavní soud označil plat a víceúčelovou paušální náhradu výdajů; náhrada výdajů sice nemá charakter odměny za výkon funkce, avšak pro její pravidelnost, nezúčtovatelnost a peněžitou formu ji Ústavní soud pro účely kvantifikace materiálního zajištění soudců jako součást pravidelného příjmu soudce považoval (srov. odst. 54). V nálezu Ústavní soud sice dospěl k závěru, že »za další formu platové restrikce je ... třeba považovat i zmrazení zákonem předpokládaného růstu příjmů soudců nebo i jiných ústavních činitelů, přičemž např. „trvalé“ zmrazení platů některých představitelů státu by Ústavní soud nepochybně posuzoval jako krok ústavně nepřijatelný« (odst. 55), současně však připomněl, že přestože „tenorem dosavadních precedentů je teze (princip), že platové poměry soudců v širokém smyslu mají být stabilní nesnižovatelnou veličinou, pokud nenastanou zcela výjimečné, mimořádné okolnosti státu“, nelze „z dosavadní judikatury Ústavního soudu ovšem dovozovat trvalý a nezpochybnitelný nárok na každoroční růst platů soudců“ (odst. 57). Za nesporný pokrok v oblasti odměňování soudců a ostatních představitelů státní moci považoval Ústavní soud za daného stavu odbourání tzv. dalších platů a jejich „rozpuštění“ do měsíčních platů, aniž by tímto opatřením došlo k meziročnímu poklesu celkového příjmu soudce; za výrazný

¹ Nálezy sp. zn. Pl. ÚS 13/99 (N 125/15 SbNU 191; publ. ve Sbírce zákonů pod č. 233/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 18/99 (N 104/19 SbNU 3; 320/2000 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 16/2000 (N 105/19 SbNU 23; 321/2000 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 11/02 (N 87/30 SbNU 309; 198/2003 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 9/05 (N 140/38 SbNU 81; 356/2005 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 34/04 (N 138/38 SbNU 31; 355/2005 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 43/04 (N 139/38 SbNU 59; 354/2005 Sb.)

prvek záruky přiměřeného materiálního zabezpečení soudců z hlediska principu dělby státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní a požadavku jejich vzájemné vyváženosti považoval i přímou vazbu mezi platem představitelů moci zákonodárné a výkonné na straně jedné a platem soudců na straně druhé. Ústavní soud rovněž vyjádřil přesvědčení, že konstrukce zákona o platu představitelů státní moci, která s pomocí jednotné platové základny a zákonem stanovených koeficientů zaručuje, že spolu se zvýšením platů představitelů moci zákonodárné a výkonné se ve stejném poměru automaticky zvýší i platy soudců, představuje významnou, v právním řádu vestavěnou pojistku, že poměr v materiálním zabezpečení představitelů jednotlivých mocí bude i v budoucnu zachováván (odst. 59).

42. V tehdejší věci samé Ústavní soud zjišťoval a zjistil, že příjem soudce se ve sledovaném období od roku 2001 do roku 2006 nesnížil. Naopak roční příjem soudce rostl, a to i v roce 2003 ve srovnání s rokem 2002, přestože příjem soudce za rok 2003 ovlivnil zákon o mimořádném platovém opatření pro rok 2003². V důsledku přijetí zákona o mimořádném platovém opatření pro rok 2004³ se sice „hrubý“ příjem soudce v roce 2004 oproti roku 2003 nezvýšil, rozhodující však bylo, že neklesl (odst. 56). Zastavení nárůstu platů soudců pouze na jeden rok nepovažoval Ústavní soud za platovou restrikcí, která by byla v rozporu s ústavními principy demokratického právního státu, dělby státní moci a nezávislosti soudní moci, a proto rozhodl zamítavým náležen⁴.

IX.b)

43. Napadenými ustanoveními zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů mělo být v letech 2008, 2009 a 2010 zmrazeno tempo růstu platů soudců okresních, krajských a vrchních soudů a soudců Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, kteréžto opatření lze v souladu s právním názorem vyloženým v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 55/05 považovat za platovou restrikcí. Při posouzení ústavnosti tohoto zásahu Ústavní soud vycházel ze základních zobecnujících tezí, jež vyplynuly z jeho dosavadní rozhodovací praxe při posouzení zásahu zákonodárce do oblasti materiálního zajištění soudců a které na tomto místě považuje za potřebné připomenout:

Posouzení ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům pro konkrétní období konkrétního roku spadá do rámce vymezeného principem soudcovské nezávislosti. Ústavní postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé se vzhledem k principu dělby moci a principu nezávislosti soudců odlišuje, z čehož plyne i rozdílný dispoziční prostor pro zákonodárce k platovým restrikcím vůči soudcům ve srovnání s dispozičním prostorem k takovýmto restrikcím v jiných oblastech veřejné sféry. Zásah do materiálního zabezpečení soudců garantovaného zákonem nesmí být výrazem svévole zákonodárce, nýbrž musí být, vycházející ze zásady proporcionality, odůvodněn výjimečnými okolnostmi, např. tíživou finanční situací státu, přičemž i za splnění této podmínky musí být zohledněna odlišnost funkce soudců a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy; takovýto zásah nesmí zavdat důvod k obavám, nedotýká-li se omezení důstojnosti soudců, příp. není-li výrazem ústavně nepřipustného tlaku moci zákonodárné a moci výkonné na moc soudní.

² Ustanovení § 1 písm. h) a § 3 zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003

³ Ustanovení § 1 písm. i) a § 3 a 4 zákona č. 427/2003 Sb., kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony (pozn. red.: původní název tohoto zákona před novelizací byl zákon č. 427/2003 Sb., kterým se pro léta 2004, 2005 a 2006 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, výše dalších platů těchto osob za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006, a kterým se mění některé související zákony)

⁴ Nález sp. zn. Pl. ÚS 55/05 byl publikován ve Sbírce zákonů pod č. 65/2007 Sb.

44. Pokud se týká zmrazení zákonem předpokládaného tempa růstu příjmů soudců, Ústavní soud tyto teze – jak již uvedeno – doplnil tak, že krátkodobé pozastavení růstu platů soudců nepředstavuje platovou restrikcí zasahující do ústavních principů podle čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 a čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky.

45. V projednávané věci je Ústavní soud konfrontován s opakovaným zmrazením tempa růstu platů soudců. Přitom nelze pominout, že s účinností od 1. 1. 2004 došlo ke změně konceptu platové základny, od které se odvíjí plat soudce, a proto se Ústavní soud zabýval otázkou, zda i tato změna mohla mít vliv na posouzení platových poměrů soudce a jejich restrikcí napadeným mimořádným opatřením.

46. Platová základna pro platy představitelů státní moci včetně soudců byla v § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb. původně stanovena jako souhrn nejvyššího platového tarifu a maximální výše osobního příplatku stanoveného zvláštním předpisem pro zaměstnance ministerstev. V roce 1996 činila platová základna 31 200 Kč a základní plat soudce se vypočítal jako součin platové základny a příslušného platového koeficientu, stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce, resp. délce soudcovské praxe. Mechanismus výpočtu základního platu soudce vycházejícího z platové základny stejné pro všechny představitele státní moci se nezměnil. Až do konce roku 2002 byla platová základna opakovaně zvyšována v návaznosti na růst nejvyššího (dvanáctého) platového stupně zaměstnanců ministerstev a k 31. 12. 2002 činila 46 440 Kč.

47. V roce 2003 byla platová základna poprvé zmrazena a zůstala na úrovni dosažené k 31. 12. 2002. Stalo se tak zákonem č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003. Podle jeho ustanovení § 1 byla důvodem pro nezvýšení platové základny v roce 2003 změna právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku pro zaměstnance ministerstev od 1. 1. 2003.

48. S účinností od 1. 1. 2004 byl zákonem č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), změněn způsob stanovení platové základny pro určení úrovně platu soudců (a dalších ústavních činitelů). [Od téhož data také došlo nařízením vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, k zavedení nového platového systému pro zaměstnance veřejných služeb a správy (došlo k rozšíření původních dvanácti platových tříd na šestnáct platových tříd)] Plat ústavních činitelů (a soudců) byl navázán na vývoj mezd v nepodnikatelské sféře a nově bylo stanoveno, že platová základna činí od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku trojnásobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českým statistickým úřadem za předminulý kalendářní rok. Protože tehdejší výše platové základny však byla vyšší než trojnásobek (činila 3,4násobek), byl navržen mechanismus zvyšování platové základny. V rámci reformy veřejných rozpočtů bylo navrženo přibrzdění růstu platů ústavních činitelů (a soudců) a k rychlejšímu dosažení cílového stavu byla platová základna pro rok 2004 zmrazena zákonem č. 427/2003 Sb., kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony, ve znění pozdějších předpisů; platová základna tedy zůstala na úrovni roku 2002. Zmrazení tempa růstu platové základny v letech 2003 a 2004 bylo předmětem přezkumu Ústavního soudu (sp. zn. Pl. ÚS 55/05) a Ústavní soud je aproboval, přestože důvody pozastavení tempa růstu byly odlišné a i výpočet výše platové základny vycházel z jiných kritérií.

49. Ze sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí, jimiž se každoročně stanoví platová základna pro určení platu a některých náhrad výdajů podle zákona č. 236/1995 Sb., Ústavní soud zjistil, že pla-

tová základna pro představitele státní moci pro rok 2005 činila 50 400 Kč⁵, pro rok 2006 představovala 53 283 Kč⁶ a pro rok 2007 byla stanovena ve výši 56 847 Kč⁷.

50. Zákonem o stabilizaci veřejných rozpočtů, resp. mimořádným opatřením, které je předmětem ústavněprávního přezkumu, došlo ke zmrazení platů soudců v letech 2008–2010 na úroveň platové základny dosažené k 31. 12. 2007, tj. činí trojnásobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené za rok 2005, tj. 3 x 18 949 Kč, čili 56 847 Kč.

51. Lze tedy shrnout, že hrubý roční plat soudce vypočtený z platové základny roku 2007 sice v roce 2008 nevzrostl, avšak ani neklesl. Ústavní soud již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 55/05 konstatoval, že zastavení nárůstu platů soudců po dobu jednoho roku není restrikcí v rozporu s ústavními principy a v projednávaném případě musel na otázku, zda zastavení nárůstu hrubého platu soudců po dobu tří let (při současném nárůstu skutečného příjmu) je již ústavně nepřípustné, odpovědět rovněž negativně. Po přijetí nové koncepce výpočtu platové základny navázané na průměrnou nominální mzdu fyzických osob v nepodnikatelské sféře (tj. od 1. 1. 2004) došlo poprvé k pozastavení tempa růstu platové základny soudců (a dalších ústavních činitelů) v důsledku reálného překročení trojnásobku průměrné nominální mzdy v nepodnikatelské sféře, v období stanoveném přezkoumávanou právní úpravou je tempo růstu pozastaveno v důsledku reformy veřejných rozpočtů po dobu tří let za situace, kdy průměrná nominální mzda v nepodnikatelské sféře činila podle sdělení ČSÚ v roce 2006 částku 19 786 Kč (částka rozhodná pro výpočet platové základny v roce 2008), v roce 2007 částku 21 117 Kč (rozhodná pro výpočet platové základny v roce 2009) a v roce 2008 částku 22 037 Kč (rozhodná pro výpočet platové základny v roce 2010).

52. Ústavní soud konstatuje, že z hlediska principu dělby státní moci a požadavku jejich vzájemné vyváženosti sice zůstaly pojistky a záruky konstruované zákonem o platu představitelů státní moci zachovány, a pro účely projednávané věci k této otázce v podrobnostech odkazuje na nálezu sp. zn. Pl. ÚS 55/05 (odst. 59), konstatuje však trend snižování poměru mezi platem soudce (a ostatních ústavních činitelů) k zákonem stanovenému násobku průměrné nominální mzdy v nepodnikatelské sféře. Nicméně mimořádné opatření napadené návrhovatelem nelze posuzovat izolovaně, nýbrž je nezbytné, aby i ve světle právních názorů vyjádřených v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 55/05 byl zkoumán skutečný dopad do příjmové situace soudců. Ten neměl charakter trvalého snížení materiálního zabezpečení soudce, zvláště uváží-li se i se shora hodnocený (pro reálný soudcovský příjem pozitivní) dopad daňové reformy.

53. Ústavní soud nepominul argumentaci návrhovatele o přípravě budoucích dalších platových restrikcí. V době od podání projednávaného návrhu byl přijat zákon č. 418/2009 Sb., kterým se mimo jiné mění i zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, tak, že od 1. ledna do 31. prosince 2010 činí plat poslance, představitele, soudce a poslance Evropského parlamentu 96 % platu podle tohoto zákona a podle čl. XLVIII zákona č. 261/2007 Sb. Tato změna ve hmotném zabezpečení soudců s účinností od 1. 1. 2010 však nemůže být relevantní pro posouzení ústavnosti platové úpravy soudců v letech předcházejících, tedy pro rozhodnutí Ústavního soudu v nyní projednávané věci. Další připravovaná novela zákona č. 236/1995 Sb., která by se měla zabývat úpravou výpočtu platové základny od 1. 1. 2011, je dosud ve stadiu příprav a není zřejmé, zda a v jaké podobě bude vůbec Parlamentu České republiky předložena a s jakým výsledkem projednána.

54. Jak Ústavní soud již dříve vyložil, zásahy zákonodárce do materiálního zabezpečení soudců garantovaného zákonem je třeba hodnotit v rámci chráněném principem jejich nezávislosti. Nezávislost soudců je sice podmíněna jejich morální integritou a odbornou úrovní, je ale zároveň i spjata s jejich přiměřeným materiálním zajištěním; zákaz svévolných platových restrikcí rovněž umožňuje vyloučit různé formy nátlaku na jejich rozhodování. Ústavní soud je přesvědčen, že v projednávané věci dočas-

⁵ Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 648/2004 Sb.

⁶ Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 488/2005 Sb.

⁷ Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 582/2006 Sb.

né pozastavení garantovaného nárůstu platů soudců neovlivnilo jejich dosud dosaženou úroveň materiálního zajištění způsobem, jenž by založil pochybnosti o tom, zda nejde o svévolný postup zákonodárce mající za cíl omezení či ztrátu soudcovské nezávislosti. Ústavní soud tak odlišil pozastavení nárůstu platu soudců od trvalého odnětí platu či jeho části, které již představuje reálný negativní dopad do dosažené úrovně materiálního zajištění soudců; pro posouzení ústavnosti platové restrikce tohoto charakteru již ve své judikatuře vyvodil základní zobecňující teze [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 34/04 ze dne 14. 7. 2005 (N 138/38 SbNU 31; 355/2005 Sb.)].

55. Shrnuto a jinými slovy řečeno: přezkoumávaná právní úprava nepředstavovala a nepředstavuje ústavně nepřípustné odnětí platu soudců, neboť odnětí a v protikladu k němu stojící (toliko dočasně) zmrazení hrubého příjmu soudců nelze ztotožňovat. To platí tím spíše, že výše materiálního zajištění soudců nezůstala – posuzováno v komplexu zákonné úpravy – ve zkoumaném období zmrazena; ve skutečnosti příjmy soudců doznaly navýšení.

56. Z uvedeného plyne ovšem také, že krok zákonodárce, jímž (by) došlo nikoliv k pozastavení tempa růstu platu soudců, nýbrž k byt' i jen částečnému odnětí již dosažené úrovně jejich materiálního zabezpečení, stěží by mohl Ústavní soud z hlediska principů demokratického právního státu aprobovat. Zvláště to platí, pokud by se ukázalo, že takováto zásadně nepřípustná restrikce zasahuje toliko nebo především příjmové poměry soudců, a nikoliv současně příjmy jiných „služebníků“ státu. K uvedenému je vhodné výslovně připomenout závěry Ústavního soudu obsažené v jeho nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/04⁸.

⁸ K otázce ústavnosti následného zákonného odejmutí části platu soudců, na který byl před přijetím tohoto opatření dán zákonný nárok, lze vyvodit tyto základní zobecňující teze:

- posouzení ústavnosti platných restrikcí vůči soudcům pro konkrétní období konkrétního roku spadá do rámce vymezeného principem soudcovské nezávislosti,
- ústavní postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé se vzhledem k principu dělby moci a principu nezávislosti soudců odlišuje, z čehož plyne i rozdílný dispoziční prostor pro zákonodárce k platovým restrikcím vůči soudcům ve srovnání s dispozičním prostorem k takovýmto restrikcím v jiných oblastech veřejné sféry,
- zásah do materiálního zabezpečení soudců garantovaného zákonem nesmí být výrazem svévole zákonodárce, nýbrž musí být, vycházející ze zásady proporcionality, odůvodněn výjimečnými okolnostmi, např. tíživou finanční situací státu, přičemž i za splnění této podmínky musí být zohledněna odlišnost funkce soudů a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy; takovýto zásah nesmí zavdat důvod k obavám, nedotýká-li se omezení důstojnosti soudců, příp. není-li výrazem ústavně nepřípustného tlaku moci zákonodárné a moci výkonné na moc soudní.

Princip nezávislého soudnictví je jednou z podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy České republiky). Požadavek nezávislé justice pramení ze dvou zdrojů: z neutrality soudců jako garance spravedlivého, nestranného a objektivního soudního řízení a ze zajištění práv a svobod jednotlivců soudcem odčleněným od politické moci. Nezávislost soudců je garantována zárukami zvláštního právního postavení (mezi něž nutno zařadit nesesaditelnost, neodvolatelnost, nedotknutelnost), dále zárukami organizační a funkční nezávislosti na orgánech reprezentujících zákonodárnou a zejména výkonnou moc, jakož i oddělením soudnictví od moci zákonodárné a moci výkonné (zejména uplatněním zásady inkompatibility). Z hlediska obsahového je pak soudcovská nezávislost zajištěna vázaností soudců toliko zákonem, tj. vyloučením jakýchkoli prvků subordinace v soudcovském rozhodování. Základními komponenty principu nezávislosti soudnictví se Ústavní soud komplexně zabýval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 7/02 (Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu, svazek 26, nález č. 78; vyhlášen pod č. 349/2002 Sb).

Svévolný zásah zákonodárce do oblasti materiálního zajištění soudců, v tom rámci i platové restrikce, nutno do rámce chráněného principem jejich nezávislosti podřadit ze dvou důvodů.

Nezávislost soudců je v první řadě podmíněna jejich morální integritou a odbornou úrovní, zároveň ale je spjata i s jejich přiměřeným materiálním zajištěním.

Druhým důvodem podřazení zákazu svévolného zásahu do materiálního zajištění soudců (platových restrikcí) do rámce principu jejich nezávislosti je vyloučit možnost, eventualitu nátlaku moci zákonodárné, resp. výkonné na rozhodování soudců. Jinými slovy, vyloučit svévolné zásahy do materiálního zajištění soudců jako eventuální formu „penalizace“ soudců ze strany legislativy a exekutivy, a tím i formy nátlaku na jejich rozhodování.

57. Ústavní soud uzavřel, že neshledal důvody ke zrušení ustanovení bodu 1 písm. a) a b) a bodu 2 v čl. XLVIII, o mimořádném opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců v letech 2008 až 2010, části třicáté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a to pokud se týká soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, a proto návrh podle ustanovení § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zamítl.

Předseda Ústavního soudu:

JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujali k rozhodnutí pléna soudci Vlasta Formánková, Pavel Holländer, Vladimír Kůrka a Eliška Wagnerová.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2010 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Simonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.